

★
☆ πάνον εἰς τ' ἄρματα θρονιώντας
μὲ τὸ ἐλεύθερο κορμί.

με τ' αἰματ' ὅλα θρονίσα τιφλος τοῖν κοῖλον
χαμου

☆
δούπησεν δὲ πρῶν, ἀράβησε δὲ τρύχε' ἐπ'
αὐτῷ (Α 504)

★
☆ & εκραζε εμε διαφεντερη εμ' αδελφο
πατερα

Ἐκτο, αὐτὸς σὺ μοὶ εἶσαι πατὴρ καὶ πόνη
μήτηρ,
ἤδὲ κασίγνητος, σὺ δὲ μοι θαλφρὸς παρὰ
της.. (Ζ 424—30)

★
☆ κορ' τὸ νερὸ στή μανათὸν μπάστο στο π
στο περιβάλλον της ἐκείνης το μοσκαυαθρεμεν
οιδόλ
☆

Σωσὼν με, ὁ Θεός, ὅτι ἐσιδήθασαν ὕδατα ἐκ
ψυχῆς μου. (Ψαλμοί, 68 στ. 2)

ΠΩΣ ΒΑΛΗΘΟΥΜΕ ΤΟ ΣΟΛΩΜΟ ΣΗΜΕΡΑ: ΔΥΟ ΠΑΤΡΙΝΟΙ

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ κάθε τι ἐκφράζεται μὲ νέες καταστάσεις, τὰ νοήματα ποὺ
ξεπηδοῦν ἀπὸ τοὺς στίχους τοῦ ποιητῆ ἀποδίδονται διαμορφωμένα σύμφωνα μὲ τὴν
προσωπικότητα τῶν καιρῶν μας.

"Ομορφος κόσμος, ἠθικός, ἀγγελικά
πλασμένος

Δὲν ἀκούεται οὐτ' ἓνα κύμα
εἰς τὴν ἔρημ ἀκρογιαλιά
λές καὶ ἡ θάλασσα κοιμάται
μέσ' αὐτῆς τῆς τὴν ἀγκαλιά

ΤΙΜΩΝΑΣ ΣΤΡΟΥΘΙΑΣ

Παραμένει ὁ Σολωμὸς καὶ σήμερα ἓνα γεγονός. Ποὺ στέκεται στὴν κορυφὴ
τῆς πυραμίδας. Ἀντιμέτωπος ὅλων τῶν ἀνέμων. Ἕνας ἀναντικατάστατος, στοὺς χρό-
νους τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου. Σὲ πλῆττι θεώρησεν. Πραγματοποιεῖ τῆς καθαρῆς ποιη-
σης. Καὶ στάληκε γι' αὐτὸν ἡ τέχνη ἓνας ἀγώνας, τόσο τραχὺς. Ἕνας πόλεμος μὲ
τὸν ἴδιο ἑαυτό. Γιὰ τὴν τελείωσιν. Ἕνας αὐτοσπαραγμένος. Ἕνας αὐτοτιμωρούμενος.
Ἕνας ἐναγώνιος. Ποὺ τελικὰ δὲ νίκησε τὸν ἑαυτό του.

Καὶ δὲν εἶναι τὸ σημάδι τοῦ Ἑλληνικοῦ ποιητῆ. Ποὺ τὸν διατηρεῖ στὴ ζωὴ. Βρί-
σκεται στὸ βάθος ἢ οὐσία. Εἶναι ἡ γλώσσα. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα. Πηλότερα ἀπ' ὅλα. Σύν-
βολο ἀκατάλυτο. Κάθε ἐποχῆς. Κάθε γραμμῆς. Δὲν ἔβρω. Πῶς θὰ τὸν τοποθετήσουν
οἱ καιροὶ μας. Διακινώντας τίς ἀξίες σὲ μιὰ ἀνακατάταξιν. Θυμίζονται μόνον τῇ φράσει
τοῦ Γιάννη Ἀποστολάκη: Ἡ ζωὴ τοῦ ποιητῆ εἶναι ἐλλάκηρην μὲ ἱστορίαν ψυχῆς.
Ὅμως, δὲν ἐγκρίνει κανεὶς τὴν κατάργησιν μιᾶς ἐλέλληρης λογοτεχνίας.